

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 105.

plaat 1 John Kirby a/h Onyx Club Boys: Rehearsing for a nervous breakdown (Kirby)
B/1 - 2:39 - Brunswick 87 525

Violist Stuff Smith had moeilijkheden gekregen met Joe Helbock, de eigenaar van de Onyx Club aan 52nd Street in New York, en dus kwam er een nieuwe kleine formatie waarin alleen nog de klarinettist van de oude groep: Buster Bailey. 15 mei 1937 begon het Sextet met Frankie Newton op trompet, die in november vervangen werd door Charlie Shavers. Mei '38 kwam altsaxofonist Russell Procope erbij, en toen op 28 oktober de eerste platensessie werd gedaan, in New York City voor Decca, was dit de ritmesectie: Billy Kyle-piano, John Kirby-bas en inmiddels tot leider gepromoveerd, O'Neil Spencer op drums. De eerste opname bij die eerste sessie was "Rehearsing for a nervous breakdown", en net als bij Stuff Smith heette de groep op het Decca-label: John Kirby and his Onyx Club Boys. Nog twee stukken uit deze zelfde sessie van 28 oktober '38. Eerst een blues waarin drummer O'Neil Spencer zingt, na zijn zang een figuurtje dat in 1954 op de plaat terugkomt als thema van Thelonious Monk's "Blue Monk". Dit is "Pastel Blue".

idem John Kirby a/h Onyx Club Boys: Pastel Blue (Shavers)
B/3 - 3:09 - idem

"Rehearsing for a nervous breakdown" staat op naam van bassist/leider John Kirby, dit "Pastel Blue" vermeldt als componist Charlie Shavers, trompettist en brein achter de stijl van het John Kirby Sextet. Al die gladde, soepel lopende lijnen van de drie blazers met soms een handig gebruik van de piano als vierde stem, de listige effectjes - het hele sfeertje dat de groep tot een prototype maakte van de 'modern combo' in jazz, komt voornamelijk van Shavers. Bij die eerste sessie werd nog een eigen stuk van hem opgenomen. Het zou een 'classic' worden voor speciaal kleine combinaties in jazz, een titel heeft Shavers er nooit voor kunnen bedenken. Zijn antwoord aan de producer of hij er nu eindelijk een naam voor had: ~~undecided~~ nog niet beslist: "Undecided".

idem John Kirby a/h Onyx Club Boys: Undecided (Charlie Shavers)
B/4 - 3:00 - idem

John Kirby and his Onyx Club Boys: "Undecided" van ^{Charlie Shavers} de trompettist/arrangeur van het sextet, waarin verder Buster Bailey-klarinet, Russell Procope-altsaxofoon, Billy Kyle-piano, John Kirby-bas, O'Neil Spencer-drums. Het John Kirby Sextet zoals de groep nu natuurlijk ~~genoemd~~ genoemd wordt, was zeer populair. ~~waardoor de bezetting ongewijzigd bleef door de jaren heen~~, waardoor de bezetting ongewijzigd bleef door de jaren heen - in '41 werd alleen O'Neil Spencer vervangen door drummer Specs Powell. De tweede wereldoorlog maakte een eind aan het sextet toen zoveel musici in militaire dienst moesten. Voor die soldaten werd het speciale platenmerk V-Disc bedacht, één John Kirby Sextet-opname kwam er op uit, deze

~~Van~~ ~~1940~~ 1940 voor Colubia, nog in de oorsponkelijke bezetting. "Can't we be friends".

plaat 2 John Kirby a/h Orchestra: Can't we be friends (James, Swift)
A/3 - 2:38 - CBS 66403

"Can't we be friends", het John Kirby Sextet, 9 juli 1940 voor Columbia in New York City. Dat de stijl van deze groep ^{snel} aansloeg blijkt o.a. uit een serie opnamen van een kleine formatie uit de band van Chick Webb, waarvan ik niet weet of die ooit in de Savoy Ballroom gespeeld heeft, dan wel alleen voor de plaat. Het bijzondere van Chick Webb and his Little Chicks was dat saxofonist Wayman Carver er alleen fluit bij speelde, hij geldt als de pionier voor dit instrument in jazz, dat de enige andere blazer, Chancey Haughton, uitsluitend klarinet blies. In de ritmesectie Tommy Fulford-piano, Berverly Peer-bas en Chick Webb-drums. Dit is eerst "In a little Spanish town".

plaat 1 Chick Webb a/h Little Chicks: In a little Spanish town (Wayne, Lewis, Young)
A/5 - 2:40 - Brunswick 87 525

Chick Webb and his Little Chicks met fluitist Wayman Carver: "In a little Spanish ~~town~~ town". Tweede stuk: "I got rhythm".

idem Chick Webb a/h Little Chicks: I got rhythm (Gershwin)
A/6 - 2:34 - idem

"I got rhythm" - Chick Webb and his Little Chicks voor Decca in New York City op 21 september 1937 met ~~Wayman~~ Wayman Carver-fluit, Chauncey Haughton klarinet, Tommy Fulford-piano, Beverly Peer-bas, Chick Webb-drums.

Chick Webb werd ~~de~~ 'The King of the Savoy' genoemd omdat hij zo populair was bij het dansende publiek in de Savoy Ballroom aan Lenox Avenue, de plek waar nu wat rommelige winkels staan in plaats van de huizen die er hadden moeten komen, en waarvoor de Savoy moest worden afgebroken. Veel big bands kregen een deel van hun reputatie door het optreden in die Savoy, en het is vreemd dat de kleine groep die het populairst was, 't nooit echt gemaakt heeft in jazz. Dat waren de Savoy Sultans geleid door saxofonist Al Cooper. Van 1938 tot '41 namen ze 29 plaatkanten op, 14 daarvan zijn in 1964 nog eens op een LP uitgenomen, maar ook dat mocht niet baten. De Savoy Sultans schijnen nauwelijks of niet bij de "officiële" jaazgeschiedenis te horen. De groep bestond uit twee trompetten, drie saxofoons en drie ritme, acht musici die door handige arrangementen en een grote sound van de individuele musici soms een 12-mans band ^{suggereerde}. Wanneer er competities in de Savoy waren, legde menige big band het dan ook af tegen dit octet.

af Jostere

plaat 3 Al Cooper's Savoy Sultans: Looney (Al Cooper)
A/2 - 3:07 - Brunswick 87 531

Al Cooper's Savoy Sultans, 29 juli 1938 in New York City voor Decca.

Pat Jenkins en Sam Massenberg-trompet, Al Cooper-~~blower~~, alt- en bariton-
saxofoon, Rudy Williams-alt, en Ed McNeil-banorsaxofoon. ~~Cyril Haynes~~

piano, Grachan Moncur-bas, Alex Mitchell-drums. Het stuk was "Looney", van
Al Cooper, uit de eerste platensessie van de Sultans. Volgende keer meer,
dit was deel 105 in de NOS Jazzgeschiedenis, MDR.

idem

Al Cooper's Savoy Sultans: The Thing (Al Cooper)

A/1 - 3:12 - idem

0 0 0 0 0

Wie de
saxinet
de
speelde